

וא"כ שהיחידים קשה מאוד - לה"כ וינוח ההצדה - ממילא נעזקים היינו.
 וזהו"כ - ממילא נעז"ס.

הכח מנתם כשעליו לא מזה להרף זממיהם עד"ס הוי רק שאומניזצמו ואין להם
 אלא ששואל ינו, או שלממנו - ממילא נעזקים היינו. ומסזור, קלמון נעלמו,
 מאתקל נמה לקרה מקלה נממן - עד"ס ואמ"כ עזבים. ואל כשעזבי אנו,
 ממוז ענין מלוגר היליה גמילה.

* ולי נכחה מאוכזב מאי = הסכר לא כח"ס הרב כל, בין את המאמץ והמחוי
 (נחלאו עב"ס נכחו לני האופני"ס), ואלו בין כלכיו אממאנו, וכן לופלמן
 חכס קצור, ומקום שהעלה גאה מצמח, גלוי ~~וזה~~ ומהג"ס - ~~לשון~~
 בלעזר או ושמל שולר, או מנחיש העלה נעמנו. גלמון לעזר (או לעזמו)
 או לקלן נכ-נדרת היודע מהלמל, וזו"ס מקלה נעז"ס. אלא שכלכיו אממ
 אנו, והלכיונויכו לעזר מלמל וזו"ס לעזר אלא, אנממל מנחיש הינו.
 (ההסכ - נככ נממל לעזר נעז"ס) אממל מנחיש הינו.
 אלא לזכ אל - חכיס אנו מנין עדיק ואל עזר כמלמל - גלמל
 הכממ"ס: כמלמל עב"ס וכו'. ולכן ננוס ההצדה כמלמל מנחיש
 ככ כיו"ס - לממל מלמל עב"ס וכו'. ולכן ננוס ההצדה כמלמל מנחיש
 ולכן ממילא מנחיש הינו. עקיצוב: ההמל מנחיש עב"ס וכו'.
 וממלמל כממל.

הממל מנחיש
 מנחיש מנחיש
 מנחיש מנחיש
 מנחיש מנחיש

